

PASTORALĂ LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2007

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române în cele două Americi

*Iubitului cler și dreptmăritorilor creștini,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

**Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,
Hristos a înviat!**

Dăm slavă lui Dumnezeu că ne-a învrednicit să rostim din nou aceste cuvinte ce ne vestesc fiecăruia Învierea lui Hristos, minunea ce a schimbat soarta omului și a lumii, minune ce se cuvine mărturisită căci este vestirea biruinței vieții asupra morții, a sfârșitului domniei întunericului și începutul Împărăției luminii lui Hristos cel Înviat.

Sf. Evanghelie de la Matei ne descrie momentul descoperii minunii de către femeile mironosițe venite să împlinescă rânduiala iudaică: *După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie, ca să vadă mormântul. Și iată s-a făcut cutremur mare, că îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra și ședea deasupra ei. Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada. Și de frica lui s-au cutremurat cei ce păzeau și s-au făcut ca morți.* (Matei 28, 1-4). Însuși îngerul Domnului descoperă mormântul pentru ca femeile mironosițe să vadă minunea. Cele ce veniseră să ungă trupul unui mort sunt întâmpinate de un înger strălucitor ca fulgerul. Apariția lui este înfricoșătoare pentru cei ce păzeau mormântul, dar nu pentru femeile mironosițe care aud acum, pentru prima dată, vestea cea bună a Învierii Domnului: *Știu că pe Iisus cel răstignit Îl căutați. Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut. Și degrabă mergând, spuneți ucenicilor Lui că S-a sculat din morți și iată va merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea.* (Matei 28, 5-7).

Cu multe mii de ani în urmă, Dumnezeu îl crease pe om și îi dăduse porunca *Creșteți și vă înmulțiți, umpleți pământul și-l stăpâniți.* Dar omul a dorit să crească fără Dumnezeu și, urmare a neascultării, a auzit pedeapsa: *În sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta, până te vei întoarce în pământul din care ești luat; căci pământ ești și în pământ te vei întoarce.* (Facere 3, 19). Istoria omului de atunci este marcată de această îndepărtare de Dumnezeu și lipire de pământ. Istoria aceasta se schimbă prin Învierea Domnului. Îngerul vestește că Iisus cel răstignit nu mai este în locul unde a zăcut, trupul Lui nu s-a dat pământului, cum se întâmplase până atunci cu tot omul. Ci El s-a sculat din morți și ucenicii îl vor vedea în Galileea. Îngerul vestește că pământul nu mai are putere asupra făpturii umane. Trupul luat din pământ este străbătut acum de puterea lui Dumnezeu care transformă materia, până atunci opacă și muritoare, în sursă de lumină căci descoperă slava lui Dumnezeu. Viața care se încheia la mormânt primește acum un sens nou, al veșniciei, căci moartea nu mai înseamnă sfârșit, ci trecere. Ridicarea lui Hristos din mormânt arată că moartea a fost biruită.

Toate cântările din această sfântă noapte vestesc această *călcare a morții*. Sf. Ioan Gură de Aur, în cuvântul său de învățătură, spune: *Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea Cel ce a fost ținut de ea. Și reia cuvintele Profetului Isaia: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos... A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit. A primit pământ și s-a întâlnit cu cerul. A primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte boldul? Unde-ți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimic...* *Înviat-a Hristos și viața stăpânește*. Aceasta trebuie să ne fie credința. Că dacă Hristos a înviat, de acum viața, și nu moartea, stăpânește. Iadul care înghițea toată făptura separată de Dumnezeu a fost nimic pentru că L-a primit pe Dumnezeu însuși. Moartea și-a pierdut puterea, căci a fost sfărâmată de Dătătorul Vieții.

Dar modul vestirii minunii de către înger ne descoperă încă un sens al abolirii morții ca și neînțelegere, nepătrundere, neprimire a lui Dumnezeu. Femeile mironosițe veniseră la mormânt plângându-l pe Învățătorul Lor. În înțelegerea lor totul se sfârșise, Cel pe care l-au urmat și l-au ascultat își încheiase vremelnica petrecere pământească. Îngerul le vestește, printr-o înfățișare ca a fulgerului, că Iisus cel Răstignit a înviat. Când totul părea pierdut, Dumnezeu le descoperă puterea Lui care biruie moartea și aduce viața. Trebuie să înțelegem că însăși credința noastră în Dumnezeu a devenit alta, însăși relația noastră, a celor credincioși, cu Dumnezeul Creator și Proniator, se află schimbată. Căci după Învierea lui Hristos credem în veșnicie, credem în puțința schimbării omului prin lucrarea lui Dumnezeu, credem în iluminarea minții noastre, credem în viața care biruie moartea. Și însăși viața noastră se află schimbată.

La această sărbătoare a biruinței vieții înălțăm și noi rugăciune smerită către Hristos cel Înviat să ne ridice și pe noi din mormântul păcatelor, al neputințelor și al răutății. Să ne vestească și nouă prin îngerul Său că moartea a fost biruită, să ne trimită și pe noi să vestim Învierea Lui și astfel să ne arătăm împlinitori ai misiunii noastre pe acest pământ. Îl mai rugăm pe Domnul cel Înviat să ne dăruiască lumina Sa care să ne călăuzească pe drumul mântuirii. Și precum i-a schimbat pe Apostoli și pe ucenici în martori ai adevărului Învierii, să ne arate și pe noi credincioși și mărturisitori prin faptele noastre ai credinței că toți vom învia în Hristos (1 Cor. 15, 26).

Hristos Domnul cel Înviat să reverse asupra noastră darurile Sale cele bogate aducătoare de sănătate, pace și bună înțelegere în familii și în parohii.

Vă îmbrățișez frățește pe toți și vă urez Sărbători fericite!

Hristos a înviat!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,

† **NICOLAE**

Chicago, Praznicul Învierii Domnului, 2007